

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 22. decembra 2022 *

„Odvolanie – Verejná služba – Zamestnanci Európskej investičnej banky (EIB) – Pojem ‚invalidita‘ – Vyhlásenie za práceschopného – Neodôvodnená neprítomnosť – Žaloba o neplatnosť a o náhradu škody“

Vo veci C-68/22 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 2. februára 2022,

Európska investičná banka (EIB), v zastúpení: G. Faedo a I. Zanin, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci A. Duron, avocate,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

KL, v zastúpení: A. Champetier a L. Levi, avocates,

žalobca v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predsedníčka siedmej komory M. L. Arastey Sahún, sudcovia F. Biltgen (spravodajca) a J. Passer,

generálny advokát: A. M. Collins,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Európska investičná banka (EIB) sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 24. novembra 2021 KL/BEI (T-370/20, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2021:822), ktorým tento súd jednak zrušil rozhodnutia EIB z 8. februára a 8. marca 2019, ktorými sa vyhlasuje, že KL je práceschopný a od 18. februára 2019 má neodôvodnenú neprítomnosť, ako aj rozhodnutie prezidenta EIB zo 16. marca 2020, ktorým boli tieto rozhodnutia potvrdené (ďalej spolu len „napadnuté rozhodnutia“), a jednak uložil EIB povinnosť vyplatiť KL invalidný dôchodok od 1. februára 2019 a úroky z omeškania z tohto dôchodku po odpočítaní súm, ktoré boli žalobcovi vyplatené z titulu mzdy v priebehu rovnakého obdobia a na ktoré z dôvodu vyplatenia invalidného dôchodku zrejme nemal nárok.

Právny rámec

PPDR

- 2 Článok 46-1 Prechodného poriadku dôchodkového režimu vzťahujúceho sa na zamestnancov EIB (ďalej len „PPDR“) stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia je invalidný poistenec, ktorý je v dôsledku choroby, úrazu alebo zdravotného postihnutia fyzicky alebo duševne nespôsobilý, aby trvalo plnil svoju pracovnú pozíciu alebo na inú pracovnú pozíciu ekvivalentnej úrovne a ktorého invalidita sa uznáva v súlade s článkom 48.“

- 3 Článok 48-1 PPDR stanovuje, že invalidita musí byť uznaná lekárom vybraným zo strany EIB, alebo v prípade spochybnenia, posudkovou komisiou podľa článku 13-1 tohto nariadenia.

- 4 Podľa článku 51 ods. 1 PPDR:

„Ak je invalidný dôchodca zárobkovo činný, invalidný dôchodok sa zníži v rozsahu, v akom súčet invalidného dôchodku, sirotských dôchodkov a zárobku pochádzajúceho z tejto činnosti presahuje sumu čistej mzdy, ktorá zodpovedá platovému stupňu a pracovnej pozícii, aké mal poistenec na rovnakom rodinnom základe ako v čase, keď bol vyhlásený za invalidného.“

Služobný poriadok

- 5 Článok 78 prvý odsek Služobného poriadku úradníkov Európskej únie v znení účinnom v čase skutkových okolností, ktoré viedli k tomuto sporu (ďalej len „služobný poriadok“), stanovuje:

„Úradník má nárok za podmienok stanovených v článkoch 13 až 16 prílohy VIII na invalidný dôchodok v prípade celkovej trvalej invalidity, ktorá mu bráni v plnení povinností zodpovedajúcich pracovnému miestu v jeho funkčnej skupine.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 6 Okolnosti predchádzajúce sporu, ako sú uvedené v bodoch 1 až 39 napadnutého rozsudku, možno pre potreby tohto konania zhrnúť takto.

- 7 KL bol zamestnaný v EIB od 1. septembra 2001.
- 8 Po niekoľkých obdobiach neprítomnosti v práci EIB informovala KL 22. mája 2017, že lekár EIB odporučil, aby mu bola priznaná dočasná čiastočná práceneschopnosť (predstavujúca 50 %) po dobu šiestich mesiacov od 1. júna 2017.
- 9 Dňa 1. júna 2017 KL napadol odporúčanie lekára EIB, pričom sa domnieval, že mal byť uznaný za dočasne úplne práceneschopného prevziať svoju pracovnú pozíciu. V dôsledku toho požiadal o vykonanie lekárskeho rozhodcovského konania upraveného v článku 4 prílohy X k administratívnym ustanoveniam uplatniteľným na zamestnancov EIB prijatých na základe Služobného poriadku zamestnancov EIB (ďalej len „administratívne ustanovenia“).
- 10 Dňa 18. októbra 2017 bol KL vyšetrený nezávislým lekárom vymenovaným EIB, ktorý potvrdil stanovisko jej lekára. Tento záver bol oznámený EIB a KL.
- 11 Dňa 14. decembra 2017 EIB informovala KL, že prebiehajú jednania s cieľom umožniť jeho návrat do práce na čiastočný úväzok po dobu troch mesiacov na inom pracovnom mieste, než je to, ktoré zastával, pričom v období od 1. januára 2018 do jeho reintegrácie je oslobodený od povinnosti dostaviť sa na pracovisko.
- 12 Dňa 28. decembra 2017 právny zástupca KL spochybnil dôsledky, ktoré EIB zamýšľala vyvodiť z lekárskeho rozhodcovského konania, pričom tvrdil, že konanie, ktoré sa malo uskutočniť, je konaním posudkovej komisie upraveným v článku 13-1 PPDR.
- 13 Keďže EIB súhlasila s tým, že začne konanie pred posudkovou komisiou, táto komisia 9. novembra 2018 vydala záver (ďalej len „záver posudkovej komisie z 9. novembra 2018“), ktorý znel takto:

„Z dôvodu psychickej poruchy nie je [KL] schopný vrátiť sa na svoje posledné pracovné miesto u bývalého zamestnávateľa. Je tak invalidný vo vzťahu k pracovisku EIB, no nie je invalidný vo vzťahu k všeobecnému trhu práce. [Posudková komisia] sa v tejto otázke zhodla jednomyselne.“
- 14 Rovnaký záver sa nachádza v správe lekára vymenovaného v súlade s článkom 13-1 PPDR na základe spoločnej dohody dvoch ďalších lekárov tvoriacich posudkovú komisiu, nazvaný „Lekársky posudok posudkovej komisie z 9. novembra 2018“.
- 15 Dňa 23. januára 2019 na základe troch tlačív predložených lekármi tvoriacimi posudkovú komisiu, v ktorých bola začiarňnutá kolónka *not invalid* (nie je invalidný) (ďalej len „formuláre zo 16. a 23. januára 2019“), táto komisia oznámila EIB svoje rozhodnutie prijaté jednomyselne, podľa ktorého KL nie je invalidný.
- 16 Rozhodnutiami z 8. februára a 8. marca 2019 EIB vyhlásila, že KL je práceschopný a od 18. februára 2019 má neodôvodnenú neprítomnosť, keď sa domnievala, že KL sa mal vrátiť do práce.
- 17 Dňa 16. marca 2020 v nadväznosti na neúspech zmierovacieho konania začatého na žiadosť KL prezident EIB potvrdil závery zmierovacieho výboru v tomto zmysle. Ten preto potvrdil rozhodnutia z 8. februára a 8. marca 2019.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 18 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 11. júna 2020 KL podal žalobu o neplatnosť sporných rozhodnutí. Na podporu svojej žaloby uviedol dva žalobné dôvody, z ktorých prvý bol založený na porušení článkov 46-1 a 48-1 PPDR, článkov 11.1 a 11.3 administratívnych ustanovení, ako aj na zjavne nesprávnom posúdení, a druhý na porušení povinnosti starostlivosti. Na účely tohto odvolania je relevantný iba prvý odvolací dôvod.
- 19 Týmto žalobným dôvodom KL vytýkal EIB, že sa v sporných rozhodnutiach domnievala, že je práceschopný a od 18. februára 2019 má neodôvodnenú neprítomnosť. KL v tejto súvislosti uviedol, že podľa záveru posudkovej komisie z 9. novembra 2018 a lekárskeho posudku vykonaného v rámci uvedenej komisie bol vo vzťahu k EIB považovaný za invalidného. Tvrdil, že tento záver postačuje na to, aby bol vyhlásený za invalidného v zmysle článku 46-1 PPDR. EIB naopak tvrdila, že PPDR uznáva len jeden druh invalidity, a to vo vzťahu k všeobecnému trhu práce, a že stanovisko posudkovej komisie bolo vyjadrené vo formulároch zo 16. a 23. januára 2019, v ktorých sa vyhlasuje, že KL nie je invalidný.
- 20 Pokiaľ ide po prvé o dokumenty tvoriace stanovisko posudkovej komisie, Všeobecný súd v bodoch 58 až 73 napadnutého rozsudku rozhodol, že posúdenie zákonnosti sporných rozhodnutí sa musí vykonať nielen vzhľadom na formuláre zo 16. a 23. januára 2019, ale aj na záver posudkovej komisie z 9. novembra 2018, ktorý bol potvrdený lekárskeho posudkom vykonaným v rámci uvedenej komisie.
- 21 Po druhé Všeobecný súd v bodoch 74 až 81 napadnutého rozsudku konštatoval, že podľa stanoviska posudkovej komisie, ako vyplýva z dokumentov uvedených v bode 20 tohto rozsudku, KL už nemôže vykonávať pracovné pozície v rámci EIB, ale stále je schopný vykonávať zárobkovú činnosť na všeobecnom trhu práce.
- 22 Po tretie Všeobecný súd v bodoch 83 až 85 napadnutého rozsudku rozhodol, že pojem „invalidita“ zamestnanca EIB v zmysle článku 46-1 PPDR a článku 11.1 administratívnych ustanovení sa má posudzovať s ohľadom na schopnosť tohto zamestnanca vrátiť sa na „svoju pracovnú pozíciu alebo na inú pracovnú pozíciu rovnocennej úrovne“, pričom táto iná pracovná pozícia musí byť tiež v rámci EIB.
- 23 Na účel, aby dospel k tomuto posúdeniu, Všeobecný súd po prvé v bodoch 86 až 89 napadnutého rozsudku konštatoval, že analogicky s článkom 78 služobného poriadku uvedené ustanovenia právnej úpravy EIB odkazujú na klasifikáciu pracovných pozícií v rámci tohto orgánu. Po druhé Všeobecný súd v bodoch 90 až 93 tohto rozsudku zdôraznil, že posudkové komisie zriadené EIB sú jej orgánmi, a preto z právneho hľadiska nemajú právomoc posúdiť schopnosť zamestnancov EIB vykonávať pracovné pozície mimo tohto orgánu. Po tretie Všeobecný súd v bodoch 94 až 99 uvedeného rozsudku zamietol výklad EIB v súvislosti s článkom 51-1 PPDR, podľa ktorého sa toto ustanovenie týka len vzácných situácií, v ktorých by osoba, ktorá bola vyhlásená za invalidnú v rámci EIB, vykonávala mimo EIB činnosť odlišnú od tej, ktorú vykonávala v EIB.
- 24 V bodoch 100 a 101 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že vzhľadom na to, že posudková komisia vyhlásila, že KL je neschopný vykonávať pracovné pozície v EIB a že pojem „invalidita“, ktorý sa používa v článku 46-1 PPDR a článku 11.1 administratívnych predpisov, sa má posudzovať jedine vo vzťahu k tejto inštitúcii, bola EIB povinná vyhlásiť KL za invalidného, a tak bolo potrebné usudzovať, že tým, že BEI v sporných rozhodnutiach vyhlásila, že KL je

práceschopný a od 18. februára 2019 má neodôvodnenú neprítomnosť, porušila tieto ustanovenia. V dôsledku toho Všeobecný súd vyhovel prvému žalobnému dôvodu KL a zrušil tieto rozhodnutia.

Návrhy účastníkov v konaní na Súdnom dvore

25 Svojím odvolaním EIB navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- v prípade, že sa domnieva, že stav konania dovoľuje rozhodnúť vo veci, vyhovel jej návrhom v prvostupňovom konaní a
- zaviazal KL na náhradu trov konania na oboch stupňoch.

26 KL navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie a
- uložil EIB povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

27 EIB na podporu svojho odvolania uvádza dva odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod založený na nesprávnom výklade pojmu „invalidita“ obsahuje štyri časti, z ktorých prvá a štvrtá časť musia byť preskúmané spoločne. Druhý odvolací dôvod, rozdelený na dve časti, ktoré treba preskúmať spoločne, je založený na skreslení skutkových okolností, ako sú uvedené v bodoch 58 až 81 napadnutého rozsudku.

Prvá a štvrtá časť prvého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 28 V prvej časti prvého odvolacieho dôvodu EIB tvrdí, že Všeobecný súd tým, že v bodoch 83 až 85 napadnutého rozsudku rozhodol, že „iné pracovné pozície ekvivalentnej úrovne“, ktoré zamestnanec musí byť neschopný vykonávať, aby sa mohol považovať za invalidného zamestnanca v zmysle článku 46-1 PPDR a článku 11.1 správnych ustanovení, sa musia vykonávať v rámci EIB, vyložil pojem „invalidita“ spôsobom, ktorý je v rozpore s internou právnou úpravou tohto orgánu.
- 29 V prvom rade sa EIB domnieva, že použitím výrazu „jeho pracovná pozícia alebo iná pracovná pozícia ekvivalentnej úrovne“ článok 46-1 PPDR nerozlišuje medzi pracovnými pozíciami vykonávanými v rámci EIB a pracovnými pozíciami vykonávanými mimo EIB, ani neodkazuje na jej internú klasifikáciu pracovných pozícií. Formulár, ktorý musí vyplniť posudková komisia, nerozlišuje ani v tom, či je invalidita špecifická pre EIB, alebo má byť posúdená vo vzťahu k všeobecnému trhu práce, a tak Všeobecný súd tým, že zaviedol takéto rozlíšenie, zmenil znenie uvedenej internej právnej úpravy.

- 30 Po druhé výklad podaný Všeobecným súdom by viedol k zámene pojmu „invalidita“, ktorý priznáva ochranu osobe, ktorá sa stala práceneschopnou vo všeobecnosti, s pojmom „práceneschopnosť“, tak, ako ho upravuje väčšina vnútroštátnych právnych poriadkov, týkajúcou sa ochrany poskytovanej osobe, ktorá sa stala práceneschopnou pre konkrétneho zamestnávateľa.
- 31 Po tretie uvedený výklad by bol v rozpore s cieľom invalidného dôchodku, ktorý v rozsahu, v akom predstavuje opatrenie sociálnej ochrany, spočíva v náhrade straty príjmu utrpenej zamestnancom z dôvodu jeho trvalej neschopnosti vykonávať svoju pracovnú pozíciu. Tvrdenie, že zamestnanec by sa mohol považovať za invalidného na výkon práce v EIB, ale schopného vykonávať rovnocennú prácu mimo EIB, by bolo v zjavnom rozpore s týmto cieľom. Takýto výklad by mal navyše vážne dôsledky pre finančnú rovnováhu dôchodkového systému EIB a spôsoboval by problémy pri využívaní a správe verejných prostriedkov.
- 32 Štvrtou časťou prvého odvolacieho dôvodu EIB tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 98 až 100 napadnutého rozsudku nesprávne vyložil článok 51-1 PPDR, ktorý stanovuje zníženie výšky invalidného dôchodku v prípade, ak osoba vyhlásená za invalidnú vykonáva zárobkovú činnosť, v tom zmysle, že sa týka situácií, v ktorých osoba vyhlásená za invalidnú v rámci EIB vykonáva akúkoľvek pracovnú činnosť. Na pojednávaní pred Všeobecným súdom EIB tvrdila, že toto ustanovenie sa vzťahuje len na vzácne situácie, v ktorých osoba vyhlásená za invalidnú vykonáva mimo EIB činnosť odlišnú od tej, ktorú vykonávala v rámci EIB.
- 33 EIB najprv tvrdí, že výklad Všeobecného súdu si odporuje v rozsahu, v akom tento súd zdôraznil všeobecnú povahu znenia článku 51-1 PPDR, bez rozlišovania povahy vykonávanej vonkajšej činnosti, pričom sa domnieval, že článok 46-1 PPDR, ktorý je tiež formulovaný všeobecne, sa týka pojmu „invalidita“ definovaného vo vzťahu k činnostiam vykonávaným v rámci EIB.
- 34 Ďalej tento orgán tvrdí, že pojem „invalidita“ v zmysle článku 51-1 PPDR a článku 46-1 tohto poriadku sa musí vykladať rovnako. Toto posledné uvedené ustanovenie však odkazuje nielen na pracovné pozície vykonávané v EIB, ale aj na pracovné pozície vykonávané mimo EIB. Bolo by preto kontradiktórne vykladať článok 51-1 PPDR tak, že odkazuje na osobu vyhlásenú za invalidnú, ktorá vykonáva mimo EIB prácu rovnakej povahy a intenzity ako prácu, ktorú vykonávala v rámci tohto orgánu, a tak uvedený článok by sa mal vzťahovať na iný druh práce.
- 35 Napokon pre úplnosť sa EIB domnieva, že výklad článku 51-1 PPDR, ktorý použil Všeobecný súd, by viedol ku vzniku situácií bezdôvodného obohatenia. Ak totiž invalidný zamestnanec poberá invalidný dôchodok od EIB a zároveň pracuje na plný úväzok mimo tohto orgánu na pracovnom mieste, ktoré je rovnako náročné, skutočná pracovná schopnosť tejto osoby vyvoláva pochybnosti.
- 36 KL namieta proti argumentácii EIB.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 37 Prvou a štvrtou časťou svojho prvého odvolacieho dôvodu EIB v podstate tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vyložil pojem „invalidita“, ako je uvedený najmä v článku 46-1 PPDR, vzhľadom na jeho znenie, kontext, do ktorého toto ustanovenie patrí, ako aj na účel priznania invalidného dôchodku. Konkrétne sa domnieva, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že výraz „iná pracovná pozícia ekvivalentnej úrovne“ v zmysle tohto ustanovenia sa vzťahuje len na pracovné pozície vykonávané v rámci EIB.

- 38 Na úvod zo znenia článku 46-1 PPDR určite nevyplýva, že sa výslovne vzťahuje na iné pracovné pozície ekvivalentnej úrovne vykonávané v rámci EIB. Nič to však nemení na tom, že uvedením neschopnosti poistenca vykonávať „svoju pracovnú pozíciu alebo inú pracovnú pozíciu ekvivalentnej úrovne“ možno tento článok vykladať z dôvodu opakovania pojmu „pracovná pozícia“ tak, že okrem pracovnej pozície dotknutého zamestnanca sa vzťahuje aj na inú internú pracovnú pozíciu v EIB.
- 39 Tento výklad je podporený skutočnosťou, že pojem „pracovná pozícia“ použitý v článku 46-1 PPDR predstavuje právny pojem regulačnej povahy. Okrem toho treba konštatovať, že článok 46-1 PPDR neodkazuje na širší výraz, ako je „zárobková činnosť“ uvedený v článku 51-1 PPDR, ktorý odkazuje na zamestnanie spadajúce pod všeobecný trh práce.
- 40 Pokiaľ ide ďalej o kontext, do ktorého patrí článok 46-1 PPDR, v prvom rade sa EIB správne domnieva, že pojem „invalidita“ v zmysle článkov 46-1 a 51-1 PPDR sa má vykladať rovnakým spôsobom. Z toho však nemožno vyvodiť, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 96 až 98 napadnutého rozsudku rozhodol, že tento posledný uvedený článok vzhľadom na všeobecnú formuláciu jeho znenia nemožno chápať tak, že sa vzťahuje len na činnosť vykonávanú mimo EIB, ktorá by bola odlišná od činnosti, ktorú osoba vyhlásená za invalidnú vykonávala v rámci tohto orgánu, ale že sa má vykladať tak, že sa týka výkonu akejkoľvek činnosti vrátane činnosti na rovnakej úrovni, akú táto osoba vykonávala v rámci EIB.
- 41 V tejto súvislosti treba na jednej strane odmietnuť tvrdenie EIB, podľa ktorého výklad článkov 46-1 a 51-1 PPDR Všeobecným súdom je rozporuplný z dôvodu, že podľa tohto orgánu sú obe tieto ustanovenia formulované všeobecne, zatiaľ čo Všeobecný súd vychádzal len zo všeobecnej povahy druhého ustanovenia. Ako totiž vyplýva z bodu 39 tohto rozsudku, článok 51-1 PPDR používa všeobecný pojem „zárobková činnosť“, zatiaľ čo článok 46-1 PPDR používa pojem „pracovná pozícia“, ktorý, ako vyplýva z toho istého bodu 39, odkazuje na právne ustanovenia uplatniteľné na zamestnancov inštitúcie alebo osobitnej organizácie.
- 42 Na druhej strane výklad článku 51-1 PPDR, ktorý podal Všeobecný súd, je v súlade s výkladom článku 46-1 tohto nariadenia, podľa ktorého sa výraz „iná pracovná pozícia ekvivalentnej úrovne“ vzťahuje na inú pracovnú pozíciu v rámci EIB. Bolo by totiž rozporuplné domnievať sa, že podľa článku 46-1 PPDR je osoba vyhlásená za invalidnú z dôvodu, že nie je schopná vykonávať svoju pracovnú pozíciu alebo činnosť ekvivalentnej úrovne na všeobecnom trhu práce, a zároveň pripúšťať, že podľa článku 51-1 tohto nariadenia táto osoba môže vykonávať takúto činnosť.
- 43 V druhom rade treba zamietnuť tvrdenie EIB, podľa ktorého výklad pojmu „invalidita“ zodpovedá významu tohto pojmu v rôznych vnútroštátnych právnych poriadkoch, zatiaľ čo výklad, ktorý použil Všeobecný súd, zodpovedá pojmu „praceneschopnosť“ v týchto právnych poriadkoch. V tejto súvislosti stačí uviesť, podobne ako EIB vo svojom odvolaní, že PPDR, ako aj administratívne ustanovenia sú súčasťou právneho rámca EIB, ktorý je vlastný EIB a odlišuje sa od pravidiel vnútroštátneho práva.
- 44 Napokon, hoci priznanie invalidného dôchodku zodpovedá cieľu sociálnej povahy, keďže má zabezpečiť, aby osoba, ktorá je fyzicky alebo duševne nespôsobilá trvalo vykonávať svoju pracovnú pozíciu alebo inú pracovnú pozíciu ekvivalentnej úrovne, mohla zabezpečiť svoje potreby, výklad článku 46-1 PPDR, podľa ktorého táto iná pracovná pozícia musí byť interná pre EIB, je vzhľadom na štruktúru tohto nariadenia v súlade s uvedeným cieľom.

- 45 Mechanizmus stanovený v článku 51-1 PPDR, ktorým sa znižuje invalidný dôchodok v rozsahu, v akom súčet invalidného dôchodku, sirotských dôchodkov a zárobku pochádzajúceho zo zárobkovej činnosti vykonávanej osobou vyhlásenou za invalidnú presahuje sumu čistej mzdy, ktorú táto osoba poberala v čase vyhlásenia svojej invalidity, má za následok ukončenie vyplácania tohto invalidného dôchodku, ak dotknutá osoba začne vykonávať činnosť, z ktorej príjem je prinajmenšom ekvivalentný príjmu, ktorý mala, keď vykonávala pracovnú pozíciu v EIB.
- 46 Cieľom tohto mechanizmu je tiež vyhnúť sa situáciám bezdôvodného obohatenia osoby vyhlásenej za invalidnú, ako aj negatívnym dôsledkom pre finančnú rovnováhu dôchodkového systému EIB, na ktoré tento orgán poukazuje.
- 47 Z toho vyplýva, že tvrdenia, ktoré EIB uviedla v rámci prvej a štvrtej časti prvého odvolacieho dôvodu, nemôžu preukázať, že výklad pojmu „invalidita“ uvedeného v článku 46-1 PPDR, ktorý použil Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Prvú a štvrtú časť tohto odvolacieho dôvodu preto treba zamietnuť ako nedôvodné.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 48 Druhou časťou prvého odvolacieho dôvodu EIB tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 90 až 93 napadnutého rozsudku rozhodol, že posudkové komisie zriadené týmto orgánom majú právomoc rozhodovať iba o spôsobilosti zamestnancov EIB pracovať v rámci EIB. V tejto súvislosti tvrdí, že takáto posudková komisia vykonáva lekárske zistenia, ktoré musia byť považované za konečné, ak boli urobené za riadnych podmienok. Úlohou lekárov, ktorí sú členmi tejto komisie, je výlučne vypracovať lekársky posudok a nie vyjadrovať sa k pracovnému prostrediu.
- 49 EIB tvrdí, že článok 46-1 PPDR nerozlišuje medzi invaliditou vyhlásenou z hľadiska pracovných pozícií vykonávaných v rámci EIB a invaliditou vyhlásenou s ohľadom na všeobecný trh práce, ani nestanovuje prísne obmedzenie právomoci posudkových komisií poverených preskúmaním zdravotného stavu osôb, ktoré možno uznať za invalidné.
- 50 Riziko rozporu medzi posúdením posudkovej komisie EIB a posúdením, ktoré by mohli vydať posudkové komisie zriadené inými inštitúciami Únie alebo vnútroštátnymi orgánmi, na ktoré poukazuje Všeobecný súd, je hypotetické. Lekárske posúdenie by vzhľadom na jeho odbornú povahu bolo v prípade absencie nových dôkazov zdieľané inými zdravotníkmi pracovníkmi. Právomoc posudkovej komisie nemôže byť obmedzená možnosťou, že iní lekári dospejú k odlišným záverom.
- 51 KL sa domnieva, že argumentácia EIB je nedôvodná.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 52 Ako vyplýva z bodov 37 až 47 tohto rozsudku, Všeobecný súd v bode 100 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že pojem „invalidita“ v zmysle článku 46-1 PPDR a článku 11.1 administratívnych predpisov sa má vykladať tak, že sa vzťahuje na zamestnanca EIB, ktorý je posudkovou komisiou, ktorú zriadila EIB, vyhlásený za neschopného vrátiť sa na svoju pracovnú pozíciu alebo na ekvivalentnú pracovnú pozíciu v rámci tejto inštitúcie.
- 53 Z toho nevyhnutne vyplýva, že posudkové komisie zriadené uvedenou inštitúciou, ktoré majú v súlade s článkom 48-1 PPDR právomoc na preukázanie invalidity v prípade sporu, vykonávajú svoje právomoci len vo vzťahu k schopnosti dotknutej osoby plniť svoju pracovnú pozíciu alebo inú ekvivalentnú pracovnú pozíciu v rámci EIB.
- 54 Treba dodať, že hoci je pravda, že stanovisko takejto komisie má lekársky charakter, nič to nemení na tom, že posúdenie, ktoré táto komisia vykonala, musí, ako tvrdí KL vo svojom vyjadrení k žalobe, zohľadniť pracovné prostredie, ktorého úlohy, ktoré je dotknutá osoba poverená vykonávať, nemôžu byť izolované. To platí o to viac, ak sú príčinou invalidity duševné poruchy, ako je to v prejednávanej veci.
- 55 V dôsledku toho treba zamietnuť druhú časť prvého odvolacieho dôvodu ako nedôvodnú.

O tretej časti prvého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 56 Treťou časťou prvého odvolacieho dôvodu sa EIB domnieva, že Všeobecný súd sa v bodoch 86 až 89 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď článok 46-1 PPDR a článok 11.1 administratívnych ustanovení vykladal analogicky s článkom 78 služobného poriadku. EIB v tejto súvislosti tvrdí, že takýto analogický výklad predpokladá jednak existenciu úzkej súvislosti medzi dvoma dotknutými právnymi režimami, a jednak medzeru v prvom režime, ktorá je nezlučiteľná so všeobecnou zásadou práva Únie. Všeobecný súd však nespomenul existenciu takýchto dôkazov.
- 57 Okrem toho znenie článku 46-1 PPDR nerozlišuje medzi pracovnými pozíciami vykonávanými v rámci EIB a pracovnými pozíciami vykonávanými mimo EIB, ani na rozdiel od článku 78 služobného poriadku neodkazuje na zaradenie interných pracovných pozícií tohto orgánu. Všeobecný súd tak tým, že vychádzal z podobnosti medzi týmito dvomi ustanoveniami, nezohľadnil tieto rozdiely.
- 58 EIB na jednej strane dodáva, že analogické uplatnenie článku 78 služobného poriadku spochybňuje autonómiu jej „právneho systému“ vo vzťahu k ostatným orgánom Únie. Na druhej strane situácia EIB je odlišná od situácie inštitúcií Únie z dôvodu jej veľkosti, ale aj rôznorodosti pracovných miest, ktoré sú v nej k dispozícii.
- 59 KL namieta proti argumentácii EIB.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 60 Ako vyplýva z bodov až 37 až 47 a 52 tohto rozsudku, Všeobecný súd v bode 100 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že pojem „invalidita“ v zmysle článku 46-1 PPDR a článku 11.1 administratívnych predpisov sa má vykladať tak, že sa vzťahuje na zamestnanca EIB, ktorý je posudkovou komisiou, ktorú zriadila EIB, vyhlásený za neschopného vrátiť sa na svoju pracovnú pozíciu alebo na ekvivalentnú pracovnú pozíciu v rámci tejto inštitúcie.
- 61 V dôsledku toho aj za predpokladu, že by Všeobecný súd nesprávne založil tento záver čiastočne na výklade uvedeného ustanovenia analogicky s článkom 78 služobného poriadku, ako to tvrdí EIB v rámci tretej časti prvého odvolacieho dôvodu, treba ho kvalifikovať ako neúčinný.
- 62 Podľa ustálenej judikatúry totiž platí, že ak niektorý z dôvodov použitých Všeobecným súdom postačuje na odôvodnenie výroku rozsudku, prípadné vady iného dôvodu, ktorý je tiež v predmetnom rozsudku použitý, nemajú na uvedený výrok žiadny vplyv, takže odvolací dôvod, ktorý na ne poukazuje, je neúčinný a musí byť zamietnutý (rozsudok zo 17. októbra 2019, Alcogroup a Alcodis/Komisia, C-403/18 P, EU:C:2019:870, bod 53 a citovaná judikatúra).
- 63 Za týchto podmienok je potrebné tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako neúčinnú a v dôsledku toho zamietnuť tento odvolací dôvod v celom rozsahu.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 64 Svojím druhým odvolacím dôvodom EIB tvrdí, že Všeobecný súd skreslil skutkové okolnosti v bodoch 58 až 81 napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že záver posudkovej komisie z 9. novembra 2018, lekárske posudok vykonaný v rámci tejto komisie, ako aj formuláre zo 16. a 23. januára 2019, spolu predstavujú stanovisko uvedenej komisie.
- 65 Prvou časťou tohto odvolacieho dôvodu EIB tvrdí, že na rozdiel od toho, ako rozhodol Všeobecný súd, záver posudkovej komisie z 9. novembra 2018 a lekárske posudok vykonaný v rámci tejto komisie nemôžu byť súčasťou uvedeného stanoviska, keďže neboli spolupodpísané všetkými členmi posudkovej komisie, pričom činnosť takejto komisie je kolegiálna a v zásade vyžaduje, aby vzhľadom na výsledok konania každý člen posudkovej komisie spolupodpísal rovnaký dokument.
- 66 EIB tvrdí, že v bode 72 napadnutého rozsudku, podľa ktorého posudková komisia mohla bez toho, aby vyšetrila KL, dospieť 9. novembra 2018 k záveru, ktorý bol následne potvrdený predsedom tejto komisie 21. novembra 2018 po jeho vyšetrení, existuje rozpor. Podľa EIB okrem toho, že toto konštatovanie je špekulatívne, predseda takejto komisie by nemal byť schopný nahradiť ostatných jej členov pri formulovaní ich posúdenia.
- 67 Pokiaľ ide o posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 66 napadnutého rozsudku, podľa ktorého ostatní členovia posudkovej komisie nespochybnili obsah vyššie uvedených dokumentov, EIB zdôrazňuje, že všetci členovia tejto komisie podpísali len formuláre zo 16. a 23. januára 2019, a preto predstavujú jej formálne stanovisko.

- 68 Pokiaľ ide o druhú časť tohto odvolacieho dôvodu, EIB uvádza, že konštatovanie uvedené v bode 81 napadnutého rozsudku, podľa ktorého stanovisko posudkovej komisie spočívalo v tom, že sa konštatovalo, že KL už nemôže vykonávať pracovné pozície v rámci EIB, ale bol schopný vykonávať pracovnú činnosť na všeobecnom trhu práce, nevyplýva z formulárov podpísaných všetkými členmi tejto komisie v januári 2019.
- 69 KL namieta proti argumentácii EIB.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 70 Hoci EIB poukazuje na skreslenie skutkových okolností Všeobecným súdom, z jej argumentácie vyplýva, že svojím druhým odvolacím dôvodom sa v skutočnosti snaží spochybniť právnu kvalifikáciu, ktorú Všeobecný súd dal záveru posudkovej komisie z 9. novembra 2018 a lekárskeho posudku vykonanému v rámci tejto komisie. Podľa nej nejde, ako rozhodol Všeobecný súd, o dokumenty, ktoré treba zohľadniť pri určení obsahu stanoviska posudkovej komisie, keďže iba formuláre zo 16. a 23. januára 2019 predstavujú stanovisko tejto komisie.
- 71 V tejto súvislosti EIB v podstate vychádza z tvrdenia, že prvé dokumenty neboli podpísané všetkými členmi posudkovej komisie. Tým len zopakovala argumentáciu, ktorú uviedla pred Všeobecným súdom, bez toho, aby spresnila, v čom by odpoveď Všeobecného súdu na túto argumentáciu, tak ako je uvedená najmä v bode 67 napadnutého rozsudku, bola poznačená nesprávnym právnym posúdením.
- 72 Treba však pripomenúť, že odvolanie, ktoré sa bez toho, aby obsahovalo argumentáciu osobitne smerujúcu k označeniu právnych väd, ktoré sa nachádzajú v napadnutom rozsudku, obmedzuje na opakovanie alebo doslovné reprodukovanie žalobných dôvodov a tvrdení už uvedených pred Všeobecným súdom, predstavuje v skutočnosti návrh smerujúci len k opätovnému preskúmaniu žaloby podanej na Všeobecný súd, čo nepatrí do právomoci Súdneho dvora (rozsudok z 28. januára 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 45 a citovaná judikatúra).
- 73 V dôsledku toho sa druhý odvolací dôvod musí zamietnuť ako neprípustný.
- 74 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že odvolanie musí byť zamietnuté.

O trovách

- 75 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 76 Keďže KL v prejednávanej veci navrhol zaviazat' EIB na náhradu trov konania a EIB nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania súvisiace s odvolaním a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli KL.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Európska investičná banka (EIB) znáša svoje trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli KL.

Podpisy